

<https://www.adressa.no/nyheter/trondheim/2017/07/12/Ingrid-og-Jon-Petter-solgte-huset-og-flyttet-inn-i-seilb%C3%A5t-15005066.ece>

Ingrid og Jon Petter solgte huset og flyttet inn i seilbåt

Nå skal de seile over Atlanteren med deres snart tre år gamle datter i ett år.

Ingrid, Jon Petter Li Slungaard Myklebust og lille Karen Marie har hatt hjemmehavn på Grilstad Marina i to år. Nå skal de på langtur. FOTO: JENS PETTER SØRAA, ADRESSEAVISEN

LINEPEVIK

995 68 159

Publisert: 12.07.2017 06:57

Sist oppdatert: 12.07.2017 06:58

- Vi har grublet ut en del løsninger, litt sånn som MacGyver, ler Ingrid.

Frem til tirsdag formiddag var en tur til Bodø familiens lengste seilas. Ingrid og Jon Petter Li Slungaard Myklebust forklarer at turen den gang var mest for å teste deres snart tre år gamle datter Karen Marie.

- Hun blir sjøsyk. Hos de fleste går det over om du er lenge nok på sjøen, men det er jo noen som aldri blir bra. Hun kastet opp hele veien til Stokkøya, men så var hun ferdig. Det var en stor lettelse, sier Ingrid.

Hun forklarer at de har funnet opp et plagg de ikke har fått testet ut – foreløpig.

- Etter at vi hadde spydd oss ut til Stokkøya, oppdaget vi at voksne bare kan lene seg over ripa. Om Karen Marie blir sjøsyk holder vi rundt henne, og så sitter vi oppi det alle sammen. Så vi skal teste ut konseptet spyponcho.

- Vi blir alle sjøsyke, jeg blir også det, sier ektemannen Jon Petter.

Båtboere i to år

Den 50 fot store seilbåten med navnet Vilja har hatt hjemmehavn på Grilstad småbåthavn i Trondheim i to år. Fra dag én har Jon Petter, Ingrid og lille Karen Marie hatt sitt hjem her.

- Det hele startet med at jeg foreslo at sønnen min skulle skaffe seg en båt å bo i mens han studerte, forteller Jon Petter. Paret som nå har vært gift i fem år, har to sønner hver som er i tyveårsalderen.

- Vi kom over en båt, og skulle jeg hatt en båt og reist langt, ville jeg hatt en sånn, sier Jon Petter.

Båten er fullt utstyrt med hvitevarer, unntatt oppvaskmaskin. Julefeiring med mange gjester har ikke vært noe problem. FOTO: JENS PETTER SØRAA, ADRESSEAVISEN

Båten var for stor og dyr for sønnen, men for familien som nå hadde en felles datter på to måneder, viste det seg å være mulig. Jon Petters hus i Grong og Ingrids hjem i Trondheim ble solgt, og de tre har vært båtboere siden 2015.

- Nå har vi ingenting på land enn et hus i Lofoten og et lager her i Trondheim. Vi har tatt vare på noen møbler og sånt, men alt det andre har vi gitt bort.

LES OGSÅ: [Nordmenn tredobler feriebudsjettet i utlandet](#)

Ut på langtur

- Vi kommer til å ta turen litt som det kommer. Vi har tatt utgangspunkt i ett år, men blir vi bitt av basillen vil vi reise mer, sier Jon Petter.

Det var egentlig ikke planen å dra på noen langtur i år. Til jul fikk alle barna safaritur til Afrika i julegave, og seilasen skulle først skje neste år. Etter påske ble det likevel bestemt, Ingrid sluttet i jobben som sivilingeniør, og Jon Petter fikk permisjon fra sin jobb som skipsfører i Kystverket.

Karen Marie er så heldig at hun har et helt eget jenterom i båten. FOTO: JENS PETTER SØRAA, ADRESSEAVISEN

- Det var ikke noe mål om at vi skulle på jordomseiling da vi kjøpte båten, men at vi la mer til rette for at det kunne bli mulig. Og det er heller ikke et mål at vi skal jorda rundt, og vi har ikke et mål om tidsbruk. Om det blir tre måneder eller et år, eller om det blir lengre, det vet jeg ikke. Man kan leve tredemøllelivet og legge masse planer, men så dukker det plutselig opp uforutsette ting uansett, sier Jon Petter.

Hvor store deler av turen er planlagt på forhånd?

- Jon Petter skal kjøpe skinke i La Coruna i Spania, sier Ingrid.

- Planen er at vi skal rundt omkring. Men første turen går til Hitra. Jeg har lyst til å nå to mål på denne turen, og det er til Hitra for å besøke et vennepar og til La Coruna for å kjøpe skinke, forklarer Jon Petter.

Ellers ser paret for seg en rute om kanariøyene, over Atlanteren, opp langs Nord-Amerika og tilbake over Grønland.

Mange forberedelser

Selv om familien bestemte seg for seilturen for knappe tre måneder siden, har de forberedt seg godt. Med en rekke leger i familien er medisinskista grundig gjennomtenkt og vurdert.

- Svogeren min, som er kirurg, inviterte oss til å lære å sy i hud. Vi fikk sy i griseknoker, så det har vi lært oss. Det er veldig nyttig for den som skulle være så uheldig å bli utsatt for min hånd med nål, sier Ingrid og ler.

Båtboerne har brukt mange kvelder på å snakke om ulike scenarioer og ting som potensielt kan skje. I tillegg har de laget et skipsbibliotek, med nyttige bøker de kan få bruk for i løpet av turen.

- Du er så mye bedre skodd for en slik tur når du har tenkt gjennom en del ting på forhånd, mener Ingrid.

- Båten er laga som ei lekegrind, sier pappa Jon Petter. Interiøret er barnevennlig med myke kanter. FOTO: JENS PETTER SØRAA, ADRESSEAVISEN

Ekteparet har snakket med andre som har krysset Atlanteren om råd, men det har vært turer uten barn ombord.

- De sier det er så stille og fredelig, men det blir jo aldri stille med hun her med på turen, sier Ingrid og sikter til datteren.

Eget valg gir motivasjon

Så langt har båtlivet de siste to årene gått bra, og familien har gradvis blitt mer vant til det å bo i båt.

- Det er som en liten leilighet på en måte, men så har det sine små rariteter også da. Jeg har styret med å dra vannslanger fra langt unna, sikringer som har gått og bæring av tunge vannkanner om vinteren. Men da ble det nesten litt sport i det, forteller Ingrid.

Paret er klar på at dette er noe de har valgt selv, og at et liv i båt verken kan eller er et liv for alle. Likevel er de bevisste på at dette er et valg de har tatt, noe som gir ekstra utholdenhet og motivasjon.

- Det er så viktig å gjøre ting man har lyst til, i stedet for det man bare må og skal gjøre. Jeg har gjort alt det jeg må og skal, men ikke det jeg vil og har lyst til. Denne turen er ikke nødvendigvis et symbol på det, men mer som et produkt av å begynne å tenke litt annerledes, og at vi er to om det, sier Jon Petter.